

GEBROKEN HAND 'Toen ik tegen de doktersassistente zei dat ik binnen twee weken weer wilde knokken, werd ze een beetje bleek'

KNOKKER laat droom niet verbrijzelen

Ondanks een gebroken hand knokte karateka **Jolano Lindelauf** (15) zich door de twee meetmomenten heen die bepalend zijn voor EK- kwalificatie. Door zijn doorzettingsvermogen en hoge pijngrens plaatste hij zich als enige Cadet (14-15 jaar) voor het EK op 10 februari in Azerbeidzjan.

door **Maikel Stams**

Tijdens een karatetoernooi in België leek kwalificatie voor het EK snel in de soep te lopen voor Jolano Lindelauf. De vijftienjarige Limburger liep daarbij een gebroken hand op. „In een wedstrijd heb je een groot karatepak aan en dat hangt los”, legt Jolano uit. „Ik had niet in de gaten dat ik mijn hand in mijn pak had. En je hebt toch beide handen nodig om af te weren. Mijn vader riep een paar keer dat ik mijn hand eruit moest halen. Precies op het moment dat ik dat probeerde, kreeg ik er een trap tegen.” Geconcentreerd en vol adrenaline had Jolano niet direct in de gaten dat hij bij de klap een breuk had opgelopen. „Ik was enorm gefocust, omdat het toernooi in België een meetmoment is. Ik kon dus belangrijke punten halen die nodig waren om me te kwalificeren. Na een tijdje zag ik dat mijn hand heel dik werd en heb ik hem gekoeld met ijs. Daarna heb ik gewoon doorgeknokt. Voor mijn tweede plaats

kreeg ik veertig punten. Om je te kwalificeren heb je tachtig punten nodig, maar ik had nog een meetmoment te gaan.” Na het toernooi werd Jolano's hand in het gips gezet. De volgende wedstrijd die belangrijk was voor kwalificatiepunten, was het NK dat twee weken later plaatsvond in Zoetermeer. „Ik wist dat het toernooi eraan kwam, dus toen ik het gips om mijn hand kreeg, zei ik tegen de doktersassistente dat ik het na twee weken weer eraf wilde hebben om te knokken. Toen werd ze toch een beetje bleek.” Maar de jonge Sittardenaar kwam na wat hij zei. Daags voor het NK haalde hij het gips eraf, want hij was vastberaden kwalificatiepunten te halen. „Ik deed het verband eraf en mijn hand voelde echt lam aan. Eerst dacht ik: 'Hier valt niet mee te vechten'. Toen hebben fysiotherapeut Marcel Tenney en boksleraar John Huiveneers bekeken hoe ze mijn hand bescherming konden bieden tijdens de gevechten. Ik heb toen een plastic kapje als bescherming voor mijn middenhandsbeen- te gekregen.”

Die bescherming betaalde zich uiteindelijk uit. Jolano pakte de Nederlandse titel en kreeg daarvoor zestig punten. Het bracht zijn puntentotaal op honderd en dat betekende kwalificatie voor het EK. „Ik won, maar het scheelde niet veel of ik had het niet gered. Met mijn hand ging het beter dan verwacht. De eerste paar rondes gingen lekker. In de halve finale werd ik door persoonlijke fouten bijna uitgeschakeld. Ik stond vier seconden voor tijd met 3-0 achter, maar in de laatste seconde maakte ik een 'mawashi geri', een hoge trap tegen het hoofd. Toen werd het 3-3 en uiteindelijk won ik. De finale pakte ik vrij makkelijk met 5-1.” Jolano houdt van de 'kumite' (Japans voor training in een man tegen man gevecht, red.). Hij werd pas enthousiast gemaakt voor karate toen zijn tante (Lisette Zelissen, tweevoudig vicewereldkampioen, red.) hem meenam naar een training. Mariska Verspaget, zijn nicht en EK-coach, zag zijn talent en maakte hem enthousiast om ermee door te gaan. Inmiddels is hij dagelijks met karate bezig. „Ik zit in de

Ondanks een gebroken hand plaatste Jolano Lindelauf zich voor het EK.

foto **Ermindo Armino**

Nederlandse selectie en train sinds vorige week wekelijks in Leusden. Daarnaast oefen ik een paar keer per week in mijn eigen sportschool en iedere avond thuis.” Op 7 februari reist hij met de Nederlandse selectie af naar Baku in

Azerbeidzjan. Ook vader John en moeder Mieke Lindelauf gaan mee om hun zoon aan te moedigen. Jolano komt in actie op 10 februari. „Voor die tijd train ik nog volop. Ik ga mijn uiterste best doen. Een podiumplaats is het doel, maar ik

weet dat dan alles mee moet zitten. De vorm van de dag is belangrijk, maar ook de loting en de scheidsrechters moeten meezitten. Er zijn maar weinig jongens van mijn leeftijd die deze krijgen. Dus ik wil vooral ook genieten.”